

dissenyaran la seua pròpia estratègia per a consolidar aquest procés de reequilibri de les forces d'esquerra de què parle. Nosaltres, al País Valencià, el que plantegem exactament és que es veja la possibilitat d'altres polítiques més compromeses amb la situació econòmica i social i amb el país. I que és possible, d'altra banda, aturar l'aparent avenç espectacular de la dreta, que si bé no s'ha d'obviar tampoc no s'ha de magnificar. Pensa que la derrota del PSOE s'ha produït per l'esquerra no per la dreta, però això no vol dir que el PP no puga aparèixer com un partit arrasador i aquest és, justament, el seu gran avantatge; però un partit que perd un milió de vots no arrasa.

—*El vot transvasat del PSOE al PP ha estat de càstig; és pot dir el mateix del transvasat a EU?*

—Jo crec que el transvasament del PSOE a EU ve d'un transvasament anterior —en les últimes eleccions generals—, de vot decidit per EU que a última hora anà al PSOE. La majoria electoral ha tingut present les propostes que no anaven encaminades, precisament, a buscar una eixida solidària a la crisi, per l'esquerra, i hi ha hagut un vot de càstig que encara no ha vingut a EU, tal i com nosaltres desitjaríem, sinó que majoritàriament ha anat a l'abstenció.

—*Un pacte amb el PSOE a la Junta d'Andalusia, podria establir un precedent de cara a un futur pacte amb el PSPV en les properes eleccions autonòmiques, quan, si segueix l'actual tendència de vot, els socialistes perdrien la Generalitat valenciana?*

—A Andalusia, al País Valencià, a Espanya, EU-IU és un partit que vol governar. Estem per a intervenir en la política en aquell terreny de joc en què ens situen els electors. Si això ens situa en l'oposició, farem el nostre treball des d'aquella parcel·la; si la voluntat és que EU jugue en una altra zona del terreny, en aquest cas el del Govern, jugarem per a traure endavant el nostre programa. En definitiva, EU-IU-IC no pactem amb les sigles, i és des d'aquesta voluntat de pactar propostes i programes i des d'una posició rellevant des d'on assumirem la nostra responsabilitat. Així, ni en un lloc ni en altre no hi ha res descartat; EU arribarà, si s'escau, a acords o no hi arribarà segons els canvis polítics i la possibilitat d'aplicar el programa que tinga en cada lloc.

—*Avui, amb els resultats del 12-J a la mà, un hipotètic pacte PP-UV a la Generalitat valenciana se situa prop del milió de vots, mentre que la suma PSPV-EUPV no arriba als nou-cents mil.*

—Sí, però això a partir de l'índex de participació de les eleccions europees. No vull amagar aquest avenç percentual de la dreta, però

tampoc hem d'obviar la realitat. Aquesta suma no es donarà, entre d'altres coses perquè el nivell de participació en les eleccions autonòmiques és desitjable que siga bastant més alt. Això ens situaria en nivells equiparables als de passades convocatòries, quan al País Valencià va votar pràcticament el 80% de la població, vint punts per damunt de les del 12-J. I jo dubte que aquests vint punts vagin majoritàriament al PP i a UV. Més aviat, confie en el contrari, que consoliden EU i que una part important mantindrà la fidelitat al Partit Socialista.

—*Qui pot fer més, a banda del mateix partit, pel PSOE, CiU o EU?*

—Si jo ho sabera, no ho diria. Jo el que vull és fer més per EU. De totes maneres, m'identifique totalment amb el nou secretari general d'UGT, Cándido Méndez, quan diu que l'aliança del PSOE amb CiU li anirà molt bé a la mateixa CiU i li anirà molt bé al PP, però que enterrarà les possibilitats de salvació del mateix PSOE. Vull recordar que després del 6-J, prop del 80% dels votants d'EU i del PSOE desitjaven que la política d'aliances s'haguera fet entre aquests dos partits. Què ha passat? Que quan s'ha pactat amb CiU, els votants socialistes han dit: "Això no és el que jo volia". Que el PSOE en traga les seues conseqüències. Ara bé, que quede clar també que EU no jugarà a la destrucció de cap partit democràtic i molt menys del PSOE. En qualsevol cas, la nostra feina és créixer cada vegada més i anar reequilibrant la representació de l'esquerra al nostre favor. I tant de bo que arribe un moment en què el PSOE vaja per darrere d'EU, però no per una qüestió d'estètica, sinó per una qüestió de seguretat davant dels possibles canvis polítics que es puguen produir.

—*No tem la cultura del poder?*

—El poder, exercit com ho ha fet el PSOE, des d'una postura unipersonal, sempre ha de fer por, l'exercecra Felipe González, Julio Anguita, Albert Taberner, Aznar o qui siga. El poder pel poder, sense contrapesos, sense democràcia, no crec que siga possible amb EU, entre altres raons perquè la nostra experiència és molt plural, de molt de debat, de molt de diàleg... de molta frescor.

—*EU ha abandonat l'abstenció i ha furgat, aquesta vegada, en el desencant pel PSOE; això pot suposar un abandó de la recerca del vot antisistema que havia marcat fins a cert punt la seua política?*

—Jo no parlaria d'abandó. EU s'ha situat sempre en un espai de l'esquerra nacionalista en l'àmbit del País Valencià, que nosaltres considerem suficientment ampli perquè inclús aplegue aquesta part antisistema, que no vol dir antidemocràtica, i que creiem que també hem de conservar.

Joan Marí

"Tant de bo que arribe un moment en què el PSOE vaja darrere d'EU, però no per una qüestió d'estètica, sinó per una qüestió de seguretat davant dels possibles canvis polítics que es puguen produir".